

Interview Peter Vreken, voorzitter gehandicapten Stichting Kompas Maastricht, februari 2015

“Geboren met een botspierziekte!”

“Onze vereniging behartigt de belangen van gehandicapten en chronisch zieken en binnenkort fuseren we met het Platform Gehandicapten Beleid Maastricht.” Klinkt zelfverzekerd uit zijn mond. Na 36 jaar als ambtenaar in het onderwijs, zorg en welzijn actief te zijn geweest, besteedt Peter nu een fors deel van zijn tijd aan het behartigen van de belangen van andere gehandicapten.

“Ja dan moet je weten, ik heb geen kniefunctie meer, geen elleboog- en rugfunctie meer, dus voor mij is liggen wel heel cruciaal. Van mijn zorgmiddelenbedrijf krijg ik dan een standaard hoog-laag bed, met keuze uit verschillende matrassen. Maar geen van die matrassen werkte. Uitgepraat ben je dan, voorzitter of niet, ik wist me geen raad. Alsof een magneet me in het bed omlaag gedrukt hield. Soms moest ik tijdens de nacht hulp roepen om mij te verleggen, heel lastig dus.”
Maar hoe ben je dan aan een andere oplossing gekomen?

“Ik spreek veel op congressen, spoor leveranciers aan om samen met ons, producten te ontwikkelen. En zo kwam ik Rob Doon tegen van Culsana met zijn decubitus matrassen. Na een proefperiode kwam ik al na één dag tot de ontdekking dat dit een heel andere manier van slapen is. Die magneet die me altijd ‘de kuil’ introk was verdwenen met als gevolg dat de pijn die dat veroorzaakte dan ook helemaal verdwenen was.....”

Helemaal geen enkele pijn meer tijdens het slapen?

“Inderdaad en na enkele dagen, nu zelfs na een jaar slaap ik nog steeds als een marmot. Ik heb niet de mobiliteit om me zelfstandig op de andere zijde te draaien, maar ik kan me wel licht verplaatsen, zodat ik wat comfortabeler lig. Ik heb dus geen moment meer hulp nodig gehad in de nacht, frappant toch?”

Geen andere bijverschijnselen?

“Jawel, maar wel prettige, ze stonden niet in de bijsluiter, maar ik raad iedereen zulke bijverschijnselen aan. Ik slaap gewoon langer, vraag me niet waarom, maar ik slaap echt een uur of zo langer en ben dus beter uitgerust. Daarnaast had ik best last van transpireren. Ook dat is terug gebracht naar nihil, de warmste zomerdagen uitgezonderd. Op een wonderlijke manier wordt mijn transpiratievocht afgevoerd, waar ik blij mee ben. Dat maakt dan ook dat mijn slaapcomfort in de totaliteit verbeterd is. Nog iets, dat zich moeilijker uit laat leggen: ik heb last van een stijve rug, stijve benen en armen. Dit Culsana matras ‘zoekt de beste plek voor mijn lichaam’. Ik weet het; klinkt raar, maar ik voel geen kuilen meer, nee het matras lijkt zich aan mijn lichaam aan te passen. Daar helpt het hoofdkussen ook aan mee. Het is wat dikker, maar blijft lekker stabiel, is ademend door de bamboe hoes daaromheen en ook daar heb ik baat bij.”

U bent voorzitter van een vereniging met veel leden, hebben die straks allemaal voordeel met de ervaringen van hun voorzitter?

“Natuurlijk praten we hier veel over. Het product zou toch gewoon vergoed moeten worden? Iedereen heeft toch recht op een betere nachtrust? Tot nu toe zijn onze pogingen om met de ziektekostenverzekeraar tot een afstemming te komen helemaal op niets uitgelopen. Onbegrijpelijk, want het matras is in verhouding niet duurder dan andere matrassen, dus waarom VGZ niet andere gehandicapten hiermee kan of wil helpen is onze vereniging helegaar onduidelijk!”

Gaan die mensen dan particulier kopen?

“Dat kan zeker, maar niet iedereen heeft daartoe de middelen. We blijven in gesprek via onze kanalen en we hopen dat het Culsana matras (en ook het hoofdkussen) binnenkort wel in het vergoedingenpakket zal worden opgenomen!”